

3 Νοεμβρίου, 1990

[Α. Ν. ΛΟΪΖΟΥ, Πρόεδρος]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΑΝΔΡΕΑΣ Π. ΜΑΥΡΟΓΕΝΗΣ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ης η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 1000/88).

5 Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Κριτήρια — Αξία, προσόντα, αρχαιότητα — Θέση Ανώτερου Λειτουργού Γεωργικών Ερευνών (Προϋπολογισμός Αναπτύξεως), Ινστιτούτο Γεωργικών Ερευνών — Αξιολόγηση υποψηφίων — Πλεονέκτημα — Συστάσεις Προϊσταμένου υπέρ του ενδιαφερομένου προσώπου το οποίο δεν κατείχε το πλεονέκτημα αλλά υπερείχε σε αρχαιότητα έναντι του αιτητή — Αντιστάθμιση του πλεονεκτήματος με τα άλλα προσόντα στα οποία υπερερούσε το ενδιαφερόμενο πρόσωπο — Αποτυχία του αιτητή να αποδείξει έκδηλη υπεροχή με την έννοια που αποδόθηκε στη φράση αυτή από τη νομολογία — Η απόφαση της Ε.Δ.Υ. ήταν λογικά εφικτή και επικυρώθηκε.

15 Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Συστάσεις Προϊσταμένου — Αποτελούν ανεξάρτητο στοιχείο κρίσεως αναφορικά με τον προσδιορισμό της αξίας των υποψηφίων και δεν μπορούν να αγνοηθούν από την Ε.Δ.Υ., εφόσον συνάδουν με τα καθιερωμένα νόμιμα κριτήρια και τα στοιχεία των διοικητικών φακέλων, χωρίς ειδική αιτιολογία.

20 Αναθεωρητική Δικαιοδοσία — Δικαστικός έλεγχος — Επέμβαση Δικαστηρίου — Διακριτική εξουσία της Διοίκησης — Δημόσιοι υπάλληλοι — Προαγωγές — Αξιολόγηση υποψηφίων — Εφαρμοστέες αρχές.

25 Τα γεγονότα της παρούσας υπόθεσης αναφέρονται περιληπτικά στις πιο πάνω εισαγωγικές σημειώσεις.

Το Ανώτατο Δικαστήριο απορρίπτοντας την προσφυγή αποφάνθηκε ότι το πλεονέκτημα που κατείχε ο αιτητής, σύμφωνα με την αιτιολογία της Ε.Δ.Υ., αντισταθμίστηκε από τα άλλα στοιχεία στα οποία υπερετερούσε το ενδιαφερόμενο πρόσωπο. Επομένως η κατοχή από αυτόν του πλεονεκτήματος δεν μπορούσε να τον καταστήσει επικρατέστερο για προαγωγή.

5

Το Δικαστήριο αποφάνθηκε επίσης ότι δεν υποκαθιστά την κρίση του διορίζοντος οργάνου στη λήψη της επίδικης απόφασης, αν αυτή λήφθηκε σύμφωνα με το νόμο και ήταν, με βάση τα γεγονότα της υπόθεσης, εύλογα εφικτή στο όργανο αυτό. Στην παρούσα υπόθεση η απόφαση της Ε.Δ.Υ. ήταν λογικά εφικτή, ο αιτητής απέτυχε να αποδείξει έκδηλη υπεροχή και συνεπώς η Ε.Δ.Υ. άσκησε ορθά τη διακριτική της ευχέρεια.

10

15

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Hadjioannou v. Republic (1983) 3(B) C.L.R. 1041,

20

Hadjisavva v. Republic (1982) 3 C.L.R. 76,

Georgiou and Others v. Republic (1988) 3(A) C.L.R. 678,

25

Ierides v. Republic (1976) 3 C.L.R. 9,

Simillis v. Republic (1986) 3(A) C.L.R. 608,

Pashalis v. Republic (1988) 3(C) C.L.R. 1897,

30

Κυριακίδου ν. Δημοκρατίας (1989) 3(Γ) Α.Α.Δ. 1494,

Χωραττάς ν. Επιτροπής Σιτηρών Κύπρου (1990) 3 Α.Α.Δ. 133.

35

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας με την οποία τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα προήχθησαν στη θέση Ανώτερου Λειτουργού Γεωργικών Ερευνών, Ινστιτούτο Γεωργικών Ερευνών, αντί του αιτητή.

40

Χρ. Τριανταφυλλίδης, για τον Αιτητή.

Α. Παπασαάββας, Ανώτερος Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για την Καθ' ης η αίτηση.

5 Α. Σ. Αγγελίδης, για το Ενδιαφερόμενο μέρος Σ. Παπαχριστοδούλου.

Cur. adv. vult.

10 Α. Ν. ΛΟΪΖΟΥ, Π.: Με την προσφυγή του αυτή ο αιτητής ζητά την ακύρωση της προαγωγής των Σωτήρη Οικονομίδη και Στέλιου Παπαχριστοδούλου στη θέση Ανώτερου Λειτουργού Γεωργικών Ερευνών (Προϋπολογισμός Ανάπτυξης), Ινστιτούτο Γεωργικών Ερευνών, αντί του ιδίου. Η προσφυγή όμως εναντίον του Σωτήρη Οικονομίδη αποσύρθηκε με τη γραπτή αίτηση του αιτητή και έτσι παραμένει σαν ενδιαφερόμενο μέρος μόνο ο Στέλιος Παπαχριστοδούλου.

20 Η πιο πάνω θέση είναι θέση προαγωγής και σύμφωνα με τις Κανονιστικές Διατάξεις που διέπουν τη σύσταση, τις αρμοδιότητες και τη μέθοδο ενέργειας Τμηματικών Επιτροπών, κάτω από το άρθρο 36 των περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμων του 1967 έως 1987, που ίσχυαν κατά τον ουσιώδη χρόνο, συστήθηκε Τμηματική Επιτροπή, η οποία διά του Προέδρου της διαβίβασε την έκθεσή της με την οποία σύστηνε κατ' αλφαβητική σειρά οκτώ
25 υποψήφιους για τις δύο κενές μόνιμες θέσεις, ανάμεσα στους οποίους περιλαμβάνονταν τόσο ο αιτητής όσο και το ενδιαφερόμενο μέρος (Παράρτημα 4).

30 Η Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας κατά την εξέταση της έκθεσης της Τμηματικής Επιτροπής παρατήρησε ότι αυτή παρέλειψε να ασχοληθεί με το προσόν της πολύ καλής ερευνητικής εργασίας και επιστημονικών δημοσιεύσεων που απαιτείται από το σχετικό Σχέδιο Υπηρεσίας. Η Επιτροπή παρατήρησε επίσης ότι η Τμηματική Επιτροπή δεν τεκμηρίωνε το πόρισμά της ότι ο
35 υποψήφιος Γεώργιος Παναγιώτου διέθετε μεταπτυχιακό τίτλο σ' ένα από τους δύο κλάδους που καθορίστηκαν από την αρμόδια αρχή, και αποφάσισε να ζητηθεί από την Τμηματική Επιτροπή να επανεξετάσει το θέμα, πράγμα που έγινε.

40 Στη συνεδρίασή της στις 6 Σεπτεμβρίου 1988 κατατέθηκε ενώπιον της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας συμπληρωματική έκθεση της Τμηματικής Επιτροπής. Η Επιτροπή όμως ανέβαλε την περαιτέρω εξέταση του θέματος επειδή είχε ζητηθεί νομική συμβουλή ως προς το ποίοι είναι προάξιμοι στις θέσεις Ανώτερου Γεωρ-

γικού Λειτουργού και Ανώτερου Κτηνοτροφικού Λειτουργού.

Η Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας στη συνεδρίασή της στις 10 Σεπτεμβρίου 1988, έλαβε γνώση της νομικής συμβουλής που δόθηκε ως προς το ποίοι είναι προάξιμοι στις πιο πάνω θέσεις. Στη συνεδρίαση της Επιτροπής στις 6 Οκτωβρίου 1988, αυτή εξέτασε το θέμα (Παράρτημα 8), πλήρωσης των θέσεων. Το σχετικό πρακτικό αναφέρεται πιο κάτω: 5

"Στην αρχή της συνεδρίασης η Επιτροπή ασχολήθηκε με τις Εμπιστευτικές Εκθέσεις των υποψηφίων και αφού παρατήρησε ότι στις Εμπιστευτικές Εκθέσεις του Γερόλεμου Στυλιανού για τα έτη 1983, 1984 και 1985, του Τάκη Μυριανθούση για το 1983 και του Ανδρέα Μαυρογένη για το 1984 έγιναν τροποποιήσεις από τους Προσυπογράφοντες Λειτουργούς, χωρίς να τηρηθούν οι πρόνοιες της παραγράφου 9 των σχετικών Κανονιστικών Διατάξεων, αποφάσισε να μη ληφθούν υπόψη οι τροποποιήσεις αυτές αλλά μόνο οι βαθμολογίες των Αξιολογούντων Λειτουργών. Όσον αφορά τις Εμπιστευτικές Εκθέσεις του Γερόλεμου Στυλιανού για τα έτη 1986 και 1987 οι τροποποιήσεις του Προσυπογράφοντος Λειτουργού έγιναν σύμφωνα με τις σχετικές πρόνοιες και επομένως θα ληφθούν κανονικά υπόψη. 10 15 20

Στη συνέχεια προσήλθε στη συνεδρίαση ο Διευθυντής του Ινστιτούτου Γεωργικών Ερευνών κ. Κώστας Σεργίου, ο οποίος αφού ενημερώθηκε για τις πιο πάνω αποφάσεις της Επιτροπής ανέφερε τα εξής: 25

'Με βάση τα τρία κριτήρια στο σύνολό τους συστήνει τους Στέλιο Παπαχριστοδούλου και Σωτήρη Οικονομίδα, για τους οποίους και είναι κατηγορηματικός. 30

Το πλεονέκτημα διαθέτουν οι Σωτήρης Οικονομίδης, Ανδρέας Μαυρογένης και Μιλτιάδης Χ' Παναγιώτου.' 35

Στο σημείο αυτό ο Διευθυντής του Ινστιτούτου Γεωργικών Ερευνών αποχώρησε από τη συνεδρίαση.

Στη συνέχεια η Επιτροπή ασχολήθηκε με την αξιολόγηση και σύγκριση των υποψηφίων. 40

Η Επιτροπή εξέτασε τα ουσιώδη στοιχεία από το Φάκελο Πλήρωσης της θέσης, καθώς και από τους Προσωπικούς Φακέλους και τις Εμπιστευτικές Εκθέσεις των υποψηφίων, και έλαβε

επίσης υπόψη τα πορίσματα της Τμηματικής Επιτροπής και τις συστάσεις του Διευθυντή του Ινστιτούτου Γεωργικών Ερευνών.

5 Η Επιτροπή έλαβε υπόψη τις Εμπιστευτικές Εκθέσεις των υποψηφίων στο σύνολό τους, υπό το φως και των πιο πάνω αποφάσεων της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας. Ενδεικτικά αναφέρονται οι Εκθέσεις τους τα τελευταία πέντε χρόνια."

10 Χάριν συντόμευσης της απόφασης αυτής θεωρώ περιττό να παραθέσω τον πίνακα αυτό.

Το δε πρακτικό συνεχίζει:-

15 "Η Επιτροπή απόδωσε επίσης τη δέουσα σημασία στα προσόντα των υποψηφίων καθώς και στην αρχαιότητά τους, σύμφωνα με την οποία η κατάταξή τους έχει ως εξής: Στυλιανού, Οικονομίδης, Μυριανθούσης, Αμερικάνος Παπαχριστοδούλου, Μαυρογένης, Χ"Παναγιώτου και Παναγιώτου.

20 Η Επιτροπή με βάση τα ενώπιόν της στοιχεία υιοθέτησε τη σύσταση του Διευθυντή και επέλεξε τους Σωτήρη Οικονομίδη και Στέλιο Παπαχριστοδούλου.

25 Η Επιτροπή, επιλέγοντας τον Παπαχριστοδούλου, δεν παράλειψε να σημειώσει ότι αυτός δε διαθέτει το πλεονέκτημα που προβλέπεται στο Σχέδιο Υπηρεσίας, ενώ το διαθέτουν, εκτός από τον Οικονομίδη, και οι Μαυρογένης και Χ"Παναγιώτου. Ωστόσο, με βάση τα τρία κριτήρια στο σύνολό τους, η Επιτροπή έκρινε ότι ο Παπαχριστοδούλου υπερτερεί των Μαυρογένη και Χ"Παναγιώτου και επομένως η κατοχή από αυτούς τους δύο του πλεονεκτήματος δε δύναται να τους καταστήσει επικρατέστερους του Παπαχριστοδούλου για προαγωγή.

35 Η Επιτροπή δεν παράλειψε επίσης να σημειώσει ότι δύο άλλοι από τους υποψηφίους, οι Μυριανθούσης και Αμερικάνος, υπερέχουν του Παπαχριστοδούλου σε αρχαιότητα, όμως η υπεροχή του Παπαχριστοδούλου σε αξία τον καθιστά, κατά την κρίση της Επιτροπής καταλληλότερο για προαγωγή, αφού μάλιστα αυτός έχει και τη σύσταση του Διευθυντή.

40 Συμπερασματικά η Επιτροπή, λαμβάνοντας υπόψη όλα τα ενώπιόν της ουσιώδη στοιχεία, έκρινε με βάση τα καθιερωμένα κριτήρια στο σύνολό τους (αξία, προσόντα, αρχαιότητα) ότι οι παρακάτω υπερέχουν των άλλων υποψηφίων και απο-

φάσισε να τους προαγάγει σαν τους πιο κατάλληλους στη μόνη (Τακτ. Προϋπ.) θέση Ανώτερου Λειτουργού Γεωργικών Ερευνών, Ινστιτούτο Γεωργικών Ερευνών, από 15.10.88:

1. Οικονομίδης Σωτήριος 5
2. Παπαχριστοδούλου Στέλιος."

Το ενδιαφερόμενο μέρος Στέλιος Παπαχριστοδούλου πρωτοδιορίστηκε στην υπηρεσία την 1 Απριλίου 1968, ενώ ο αιτητής στις 15 Νοεμβρίου 1968. Προάχθηκαν και οι δύο σε Βοηθό Λειτουργό Γεωργικών Ερευνών την 1 Ιουλίου 1977, και τελικά το ενδιαφερόμενο μέρος έγινε Λειτουργός Γεωργικών Ερευνών 1ης Τάξεως, στις 15 Μαρτίου 1982, ενώ ο αιτητής έγινε Λειτουργός Γεωργικών Ερευνών Α, στις 15 Ιανουαρίου 1983. Έχει επομένως σημαντική αρχαιότητα το ενδιαφερόμενο μέρος αυτό έναντι του αιτητή. Σε ό,τι αφορά δε τις εμπιστευτικές εκθέσεις παρουσιάζεται η πιο κάτω εικόνα:

Αιτητής, Ανδρέας Π. Μαυρογένης, 1983 "Ε" (10-2-0), 1984 "Ε" (10-2-0), 1985 "Ε" (9-3-0), 1986 "Ε" (11-1-0), 1987 "Ε" (10-2-0). Ενδιαφερόμενο μέρος Στέλιος Παπαχριστοδούλου, 1983 "Ε" (9-3-0), 1984 "Ε" (10-2-0), 1985 "Ε" (10-2-0), 1986 "Ε" (11-1-0), 1987 "Ε" (12-0-0). 20

Είναι η θέση του αιτητή ότι: 25

"(α) Η σύσταση του Διευθυντού του Τμήματος είναι λανθασμένη και άνευ οιασδήποτε αιτιολογίας ή διαζευτικά η αιτιολογία η οποία δίδεται αντιτίθεται με τη σύσταση η οποία γίνεται. 30

Εις την σελίδα 2 του Παραρτήματος 8 ο Διευθυντής του Τμήματος εμφανίζεται κατηγορηματικός και συστήνει, μεταξύ άλλων και το Ενδιαφερόμενο Μέρος Παπαχριστοδούλου. 35

.....

(β) Η απόφαση των καθ' ων η Αίτηση δεν συνάδει και ούτε ταυτίζεται με την αιτιολογία της. Αυτή παρουσιάζεται εις τη σελίδα 4 του Παραρτήματος 8. Οι καθ' ων η Αίτηση σημειώνουν την κατοχή υπό του Αιτητού, εν αντιθέσει προς το Ενδιαφερόμενο Μέρος, του πλεονεκτήματος βάσει του Σχεδίου Υπηρεσίας δηλαδή τη κατοχή Διδακτορικού Διπλώματος. Τούτο αυτομάτως δίδει υπεροχή εις τον Αιτητή έναντι του Ενδιαφερομένου Μέρους στα προσόντα. 40

Και όμως προχωρεί και με σκεπτικό το σύνολο των 3 κριτηρίων καταλήγει να υιοθετήσει τη σύσταση του Διευθυντού του Τμήματος και να προτιμήσει το Ενδιαφερόμενο Μέρος από τον Αιτητή. Και όμως αυτό είναι αδύνατο αφού στην αξία Αιτητής και Ενδιαφερόμενο Μέρος είναι ίσοι, στα προσόντα υπερτερεί ο Αιτητής και μόνο στην Αρχαιότητα έχει μια μικρή υπεροχή το Ενδιαφερόμενο Μέρος (11 μήνες στην τελευταία θέση). Και,

10 (γ) η αιτιολογία είναι ανεπαρκής και ότι δίδεται περιδίοτερη σημασία στον παράγοντα αρχαιότητα από ότι πρέπει, αντίθετα από την υφιστάμενη νομολογία επί του θέματός."

Είναι η θέση της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας ότι οι νομικοί και πραγματικοί ισχυρισμοί του αιτητή είναι αβάσιμοι και ότι το ενδιαφερόμενο μέρος ήταν ο πιο κατάλληλος υποψήφιος για προαγωγή. Επιπλέον ότι ο αιτητής όχι μόνο δεν έχει έκδηλη υπεροχή έναντι του ενδιαφερομένου μέρους, αλλά ούτε καν υπεροχή και ότι η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί.

Είναι η θέση του ενδιαφερόμενου μέρους ότι με την απόφαση της η Επιτροπή να επιλέξει αυτόν αντί άλλο υποψήφιο και/ή τον αιτητή, πέτυχε να επιλέξει τον καταλληλότερο υποψήφιο από τους διαθέσιμους αφού άσκησε τη διακριτική εξουσία της σύμφωνα με το νόμο, τη νομολογία και τις γενικές αρχές του διοικητικού δικαίου και της χρηστής διοίκησης.

Επιπλέον με τα στοιχεία ενώπιόν της η απόφαση ήταν εύλογα εφικτή και ότι ο αιτητής απέτυχε να ικανοποιήσει το Δικαστήριο ότι έχει έκδηλη υπεροχή έναντι του ενδιαφερομένου μέρους, όπως αναλύθηκε το θέμα αυτό από την Ολομέλεια στην υπόθεση **Hadjiioannou v. Republic** (1983) 3(B) C.L.R. 1041, υιοθετώντας ένα απόσπασμα από την υπόθεση **Hadjisavva v. Republic** (1982) 3 C.L.R. 76. Προς υποστήριξη των θέσεων αυτών έγινε επίσης αναφορά στην απόφαση της Ολομέλειάς στις προσφυγές αρ. 36/86 κ.λπ., **A. Z. Georghiou and Others v. Republic** (1988) 3(A) C.L.R. 678, **Ierides v. Republic** (1976) 3 C.L.R. 9, **Simillis v. Republic** (1986) 3(A) C.L.R. 608 και στην απόφαση της Ολομέλειας **Pashalis v. Republic** (1988) 3(C) C.L.R. 1897.

Επικαλείται τις συστάσεις του τμηματάρχη ως το πλέον αρμόδιο άτομο για τον προσδιορισμό της καταλληλότητας υπαλλήλου για προαγωγή και με παρέπεμψε στο απόσπασμα από την

απόφαση στην **Σοφία Κυριακίδου ν. Δημοκρατίας** (1989) 3(Γ) Α.Α.Δ. 1494, στο οποίο αναφέρονται τα πιο κάτω:

"Επιπρόσθετα θα πρέπει να ληφθεί υπόψη ότι το ενδιαφερόμενο μέρος συστήθηκε από το Διευθυντή Ιατρικών Υπηρεσιών και Υπηρεσιών Δημόσιας Υγείας για προαγωγή στη θέση και σύμφωνα με τη νομοθεσία (άρθρο 44(3) των περί Δημόσιας Υπηρεσιών Νόμων του 1967 έως 1986) κατά την προαγωγή η Επιτροπή λαμβάνει δεόντως υπόψη τις συστάσεις του Προϊσταμένου του Τμήματος. Επιπλέον σύμφωνα με τη νομολογία του Ανωτάτου Δικαστηρίου, τέτοια σύσταση αποτελεί ανεξάρτητο στοιχείο προσδιορισμού της αξίας των υποψηφίων, και δεν μπορεί να αγνοηθεί από την Επιτροπή εφόσον συνάδει και είναι σύμφωνη με τα καθιερωμένα νόμιμα κριτήρια και τα στοιχεία που περιέχονται στους διοικητικούς φακέλους των υποψηφίων, όπως στην παρούσα υπόθεση, χωρίς να δώσει ειδική αιτιολογία (*Nissiotis v. The Republic* (1977) 3 C.L.R. 388, 397, *Hadjisavva v. The Republic* (1982) 3 C.L.R. 76, στη σελ. 78, *Constantinou v. The Republic* (1983) 3 C.L.R. 136, 142, *Tantas v. The Republic* (1983) 3 C.L.R. 1430, 1439, *Vourkos v. The Republic* (1983) 3 C.L.R. 1442, 1450, *Psaras v. The Republic* (1985) 3 C.L.R. 229, στη σελ. 242 και *Spanos v. The Republic* (1985) 3 C.L.R. 1826, στη σελ. 1833)."

Είναι επομένως φανερό ότι το ενδιαφερόμενο μέρος με βάση το σύνολο των νομίμων κριτηρίων και των συστάσεων του Προϊσταμένου του Τμήματος, υπερέχει σε αξία από την αιτήτρια."

Επιπλέον γίνεται αναφορά στην **Χωρατάς ν. Επιτροπής Σιτηρών Κύπρου** (1990) 3 Α.Α.Δ. 133 και στην οποία αναφέρονται τα πιο κάτω σχετικά με τη σύσταση του Διευθυντή ως ανεξάρτητο στοιχείο προσδιορισμού της αξίας των υποψηφίων:

"Οι συστάσεις του αρμόδιου τμηματάρχη αποτελούν στοιχείο μείζονος σημασίας για τον προσδιορισμό της καταλληλότητας υπαλλήλου για προαγωγή. Συνιστούν ανεξάρτητο παράγοντα κρίσεως της αξίας των υποψηφίων, τόσης σημασίας ώστε να απαιτείται ειδική αιτιολόγηση για οποιαδήποτε απομάκρυνση ή απόκλιση από αυτή."

Εξετάζοντας όλα τα στοιχεία που τέθηκαν ενώπιον της Επιτροπής θα πρέπει να τονισθεί ότι η σύσταση του Διευθυντή υποστηρίζεται από τα στοιχεία των φακέλων και συγκεκριμένα ότι στις

5 εμπιστευτικές εκθέσεις του ενδιαφερόμενου μέρους παρατηρείται μια συνεχής καλύτερευση. Εξάλλου το ενδιαφερόμενο μέρος έχει αρχαιότητα έναντι του αιτητή ο οποίος όμως διαθέτει το πλεονέκτημα που προβλέπεται στο Σχέδιο Υπηρεσίας που όπως φαίνεται από την αιτιολογία που δίδει η Επιτροπή, αντισταθμίστηκε κατά την κρίση της από τα άλλα στοιχεία που υπερερούσε το ενδιαφερόμενο μέρος και βρήκε ότι το ενδιαφερόμενο μέρος υπερερούσε του αιτητή. Επομένως η κατοχή από αυτόν του πλεονεκτήματος δεν μπορούσε να τον καταστήσει επικρατέστερο για προαγωγή.

10

Με βάση τις γενικές αρχές του διοικητικού δικαίου, που όπως έχουν καθιερωθεί και από τη νομολογία μας ένα διοικητικό Δικαστήριο δεν ακυρώνει την απόφαση ενός διοικητικού οργάνου που έχει εξουσία να διορίζει και να προβιβάζει, όπως η 15 Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας, όταν η επίδικη απόφαση λαμβάνεται σύμφωνα με το Νόμο και όταν με βάση τα γεγονότα της συγκεκριμένης υπόθεσης, ήταν εύλογα επιχτή στο όργανο αυτό. Το καθήκον του Δικαστηρίου είναι να ελέγξει αν το διοικητικό όργανο άσκησε τη διακριτική του ευχέρεια σε συμμόρφωση με το 20 Νόμο και τους Κανονισμούς και τις αρχές του Διοικητικού Δικαίου γενικά, και δεν υποκαθιστά τη γνώμη των αρμοδίων οργάνων πάνω στην αξία των υποψηφίων με τη δική του.

20

25 Στην προκειμένη περίπτωση εφαρμόζοντας τις πιο πάνω αρχές πάνω στα γεγονότα της υπόθεσης έχω καταλήξει στο συμπέρασμα ότι η απόφαση ήταν εύλογα επιχτή ότι ο αιτητής απέτυχε να αποδείξει έκδηλη υπεροχή, και συνεπώς ότι η Επιτροπή άσκησε ορθά την διακριτική της ευχέρεια.

25

30 Για όλους τους πιο πάνω λόγους η προσφυγή αποτυγχάνει και απορρίπτεται, η δε επίδικη απόφαση επικυρώνεται. Δε γίνεται όμως οποιαδήποτε διαταγή για έξοδα.

30

35

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.